

[Karen Højte Jensen]

en likviditetstilvækst på 3,5 mia kr., og i dette tal er kursstigninger på obligationer på ca. 1½ mia kr. ikke medregnet.

Af likviditetsforøgelsen på 3,5 mia kr. skyldes de 2,4 mia kr. alene regeringens genopretningspolitik. Det er i forhold til dette tal, man skal se likviditetsbindingen på de 2 mia kr. Der er altså ikke tale om forringelse af kommunernes økonomi eller indskrænkning af deres dispositionsfrihed. Det eneste, det foreliggende forslag drejer sig om, er, at de forbedringer, som følger i kølvandet på det økonomiske opsving, ikke må give sig udslag i vækst i kommunernes forbrug.

Disse midler i form af øget likviditet må kanaliseres tilbage til staten og hjælpe til med at begrænse det statslige underskud og statens låntagning.

Forslaget vil ikke have realøkonomiske konsekvenser f.eks. for beskæftigelsen, idet kommunerne kan opretholde uændret aktivitetsniveau. Det drejer sig jo alene om binding af midler, som kommunerne ikke har indbudgetteret i deres aktivitetsplaner.

Fra konservativ side har vi hele tiden fundet det mest hensigtsmæssigt, hvis der kunne opnås en frivillig ordning med kommunerne. Indenrigsministeren skal mandag have en drøftelse med de kommunale organisationer, så der vejres morgenluft.

Jeg håber, at der fra socialdemokratiets side under udvalgsarbejdet vil blive søgt indflydelse på dette område. Jeg tror, det er vigtigt, at man fra socialdemokratiets side også føler et medansvar.

Regeringens overordnede målsætning må fastholdes. Men kan der gennem forhandling findes andre veje end dem, der er skitseret i dette og de andre forslag, er vi fra konservativ side meget åbne.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes, det vil være nyttigt indledningsvis at pege på amternes og kommunernes placering i billedet af den offentlige økonomi. Amter og kommuner har tilsammen ansvaret for over halvdelen, mere nøjagtigt ca. 60 pct., af de offentlige udgifter.

Når der i folketinget og ikke mindst i befolkningen er bred enighed om at lægge låg over de offentlige udgifter og gennemføre nogle begrænsninger, er det altså ikke gjort alene ved at lægge et låg over statens udgif-

ter. Også amterne og kommunerne må deltage.

Den økonomiske genopretningspolitik vil være uden mening, hvis man holdt igen på statens område, men til gengæld gav los, når det drejede sig om amter og kommuner. Når de samlede offentlige udgifter på kun 10 år er steget fra 40 til 60 øre af hver krone af bruttonationalproduktet og alle er enige om, at det især er denne stigning, der fører os hen på kanten af den afgrund, som hr. Heinesen talte så meget om, burde der også være almindelig enighed om, at disse begrænsninger må omfatte begge sider af den offentlige sektor.

Amter og kommuner må trække med på samme hæmmel som staten, hvis vi skal kunne fortsætte kursen væk fra afgrunden.

Fra venstres side er vi glade ved at kunne konstatere, at de kommunale organisationer hidtil har været parat til at påtage sig dette vigtige medansvar. Jeg føler mig overbevist om, at det vil de også være denne gang, når det kommer til stykket. Inderst inde ved man nemlig godt, at den positive udvikling på det økonomiske område hurtigt vil standse, hvis man modarbejder hinanden inden for disse to offentlige sektorer.

Resultatet af regeringens genopretningspolitik har for statens vedkommende været, at vi for første gang i 10 år har kunnet vedtage en finanslov med et mindre underskud end året i forvejen. For kommunernes vedkommende har resultatet af den positive økonomiske udvikling været, at der er kommet mange flere penge ind i amternes og kommunernes kasser, end nogen havde kunnet forvente, da man lagde budgetterne, ikke færre end 4½ mia ekstra kroner, således at den samlede kassebeholdning nu er steget til godt 11 mia kr., hvortil kommer kursstigninger.

Skal dette resultat nyttiggøres i det fortsatte genopretningsarbejde, er det afgørende vigtigt, at disse penge ikke omsættes i et øget forbrug, for så er vi lige vidt. Jeg glæder mig over, at hr. Henning Rasmussen er enig i dette synspunkt. Hvad enten kommunerne bruger pengene til igen at udvide den offentlige sektor eller de sætter dem i banken med det resultat, at der bliver flere penge til ekstra privatforbrug, er det næsten lige galt.

Det var i alt fald ikke et øget forbrug, der var hensigten med at skabe nogle økonomi-